

ضرورت ورود به حوزه فضا، فقط بحث نیاز نیست، بحث توانمندی هم است. در دنیا، هر کشوری که بخواهد فناوری خودش را ثابت کند، باید نشان دهد که وارد حوزه فضا شده است

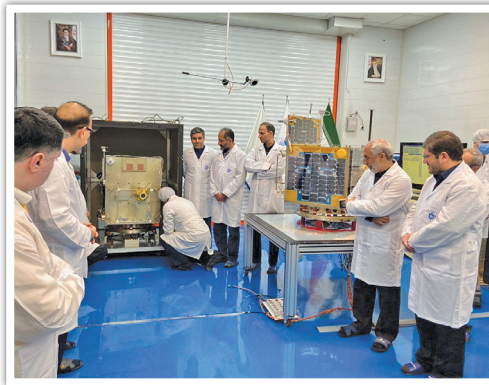
ارسال کنند. با این حال، مالکیت این ماهواره و ایستگاه زمینی اش، متعلق به ایران بود.

تحقق دانش تولید و پرتاب ماهواره

امروز، ماهواره‌ها و پرتابگرهای ایرانی در حال ساخته شدن هستند. ماهواره «امید»، با کمک «صایران» و «دانشگاه مالک اشتر» ساخته شد. «امید»، دومین ماهواره ایرانی است که در مدار قرار گرفت. همچنین، این ماهواره، اولین ماهواره‌ای است که به وسیله ایران به فضا پرتاب شده است. البته ماهواره «نوید علم و صنعت»، به دلیل تصاویری که توانست به زمین مخابره کند از همه ماهواره‌های قبلی موفق‌تر بوده است. این ماهواره، توانست نزدیک سه ماه در مدار قرار بگیرد اما متأسفانه ماهواره‌های قبلی، یا عکس نفرستادند یا عکس‌هایشان قابل استفاده نبود.

ما از طریق مرکز «متعال»، طرح خودمان را به «شرکت مخابرات ایران» ارائه دادیم. اوایل، باور نمی‌کردند که ما بتوانیم این طراحی را برای آن‌ها ارزیابی کنیم. از این رو، ما توانمندی‌های «متعال» را در چند جلسه برای آن‌ها توضیح دادیم

۱- صنایع الکترونیک ایران؛ معروف به صایران

۲- مرکز تحقیقات عالی الکترونیک

۳- این ماهواره در ۶ آبان سال ۱۳۸۴ در مدار زمین قرار گرفت.

۴- Certificate

شد اما آنها در عمل، وارد قرارداد پرتاب نمی‌شدند. آنها می‌گفتند کشوری که ماهواره می‌سازد باید گواهی بین‌المللی ساختن ماهواره را داشته باشد تا ما بتوانیم پرتاب کنیم. مشکل دیگر هم بحث بیمه بود. معمولاً در دنیا، هزینه ساختن ماهواره‌های پنجاه کیلوگرمی حدود شش میلیون دلار است. حدود یک میلیون دلار هم باید برای بیمه همین ماهواره پنجاه کیلوگرمی خرج‌کنند تا اگر این ماهواره در مدار قرار نگرفت، بیمه‌گر هزینه ساختن ماهواره را پرداخت کند. به دلیل تحریم ایران، شرکت‌های بیمه به ما خدمات نمی‌دادند. گاهی اوقات هم برای این کار، یک پول قابل توجهی می‌خواستند و برای در مدار قرار گرفتن ماهواره هم تعهدی نمی‌دادند! دلیل دیگر برای بیمه نکردن ماهواره‌های ایرانی، این بود که کشور ایران تاکنون تجربه ماهواره‌سازی نداشته است. در عمل، تحریم نانوشتن‌ای وجود داشت که هیچ‌کدام از کشورهای امریکایی و اروپایی، زیر بار پرتاب ماهواره ایرانی نمی‌رفتند. برای حل کردن همین مشکلات بود که ما در سال ۱۳۸۴ کار مشترکی را با روسیه شروع کردیم. از آنجایی که آنها در تولید این ماهواره حضور داشتند، توانستند این ماهواره را با موفقیت